

प्रिय इश्ट,

हांगासर कांय जिवीत बदलपी, विमर्शीक म्हत्वाची खबर, जी घडये कोणेंच तुमचे कडेन केन्नाच वांटून घेतिल्ली ना. घडये, तें तुमच्या मनांत लेगीत वचूंक नाशिल्लें. हाचे खातीर कांय मिण्टां वाचूंक शकतले?...

तुमी केन्ना विचारलां? - “हांव कोण?”, “हांव खंयच्यान आयलां?”, “ह्या संवसारांत म्हजो हेतू कितें?”, “हांव हांगा ह्या धर्तरेचेर कितें करतां?”, “आतां मेलो जाल्यार खंय वचतलों? ”.

मनशाच्या काळजांतल्या रिकामेपण, असंतोश आनी दुख्खाचें कारण कितें आसूं येता?”

पयशे, नोकरी, गिरेस्तकाय, सोबीतकाय मनीसजातीक खरी खोस, शांती आनी विश्रांतीची भावना दिना हें खरें. तुमच्या मतान मनशाची खरी आनी सगळ्यांत म्हत्वाची गरज कितें? मनीस आपल्या काळजांतलें रिकामें भरपाक, आपल्या असंतोशांक तोंड दिवपाक आनी वेगवेगळ्या मार्गांचो आनी साधनांचो आदार घेवन लेगीत आपल्या दुख्खांचेर मात करपाक कित्याक शकना? मनीस सुखाच्या सोदांत वेगवेगळ्या प्रकारच्या व्यसनांक लेगीत हार मानता आनी ताका लागून ताची कूड आनी आत्मो आनीक नश्ट जाता.

आवय खातीर निराश जाल्लें रडपी भुरगें, खंयच्याय खेळण्यान शांत करपाक मेळना. तशेंच, उदका बदला कांयच घेवंक शकना, उदका बगर मरपी नुस्त्या खातीर. तेच प्रमाण प्रत्यक्षांत देवाच्या स्वासांतल्यान तयार जाल्लो मनीस, शारिरीक तजवीज करून आपली आध्यात्मिक तान आनी निराशा शांत करूंक शकना. मनशाक देवाची गरज आसा !!

मरणाक तोंड दिवपाची भिरांत सगळ्यांकच सामान्य; कितलेंय गिरेस्त, कितलेंय गरीब, कितलेंय बुदवंत, कितलेंय भोळें, कितलेंय बळिश्ट वा कितलेंय दुबळें आसूं. म्हण्टात - “सगळो जग मेळ्ळा, आनी स्वताचो जीव वगडायलो जाल्यार मनशाक कितें फायदो?” मरण हें मनशाक सदांच एक गूढ आनी कोडें आशिल्लें. हाका लागून हो प्रस्न उप्रासता - मरणा उपरांत मनशाचें कितें जाता? मरण आनी मरणा उपरांतचें जिवीत हांचेर केंद्रीत अशे जायते सिध्दांत तयार केल्यात. त्या सिध्दांतांतलो खंयचो सिध्दांत खरो? ह्या सगळ्या यत्नांतल्यान दर एक मनीस मुक्ती/मोक्ष (आध्यात्मिक स्वातंत्र्य) मेळोवपाचो यत्न करता हें स्पश्ट जाता.

तुमी केन्ना हाचेर चिंतन केला - आमचें जिवीत चड अनिश्चीत न्हय? फुडल्याच खिणाक तुमकां कितें घडूंक शकता हाची खात्री आसा? तुमच्या वर्तमानाची आनी तशेंच तुमच्या मुक्ती/मोक्षाच्या फुडाराची खबर नाशिल्ल्यान मरचे पयलीं आतां कांय म्हत्वाचीं सत्यां कळपाक जाय. तुमी मान्य नात?

मनीस कोण?

मनीस हो देवाच्या प्रतिमे प्रमाण आनी प्रतिरूपान तयार जाल्लो आध्यात्मिक प्राणी. मनीस हो एक नैतिक प्राणी. आपल्या विवेकाच्या बळग्या वरवीं मनीस बऱ्या-वायटांतल्यान एक निवड करपाक शकता. देखून मनीस आपल्या सगळ्या कर्तुबांक आनी उलोवपाक जबाबदार आसता. दुसरे वटेन सुकण्यांक आनी जनावरांक जीव ना आनी विवेकय ना. म्हणल्यार, तांकां बऱ्या-वायटांतल्यान वेंचून काडपाची तांक ना. देखून तांकां नैतीक कायद्यांक बांदून दवरनात, तशेंच धर्मीक वागपाचीय अपेक्षा ना. देखून सुकणीं आनी जनावरांचेर बेविश्वास लेगीत पाप माननात. सगळ्यांत म्हत्वाचें म्हणल्यार सुकणीं & जनावरांक केन्नाच देवा कडेन धर्मीक प्रवृत्ती नाशिल्ली. सुकणीं आनी जनावरां मरणा उपरांत फकत धुल्लांत परततात. रस्त्या कुशीक जनावरां आनी सुकणीं मरतात तें पळयतना आमकां खरेंच त्रास जाता काय ताची काळजी? ना दुसरे वटेन मनीस मेलो जाल्यार आमी ताचे कडेन दुर्लक्ष करिनात. गरीब मनीस वा भिकारी आसलो तरी आमी आमचो आदर आनी काळजी दाखयतात.

मनशाची देवाची इत्सा

राश्ट्रांतल्यान आमकां कांय धर्मीक समजुती वा पंथ पाळपी लोक मेळटात. दरेकलो वेगवेगळ्या पद्दतींनी देवाची आकांक्षा आनी सोद घेता. धर्मीक समजुती आनी साधना देवाची तळमळ आनी तान घेवन चलतात. मरणाच्या भंयान चालना दिवन मनीस आपल्या पातकांची सोडवणूक आनी मुक्ती/मोक्ष (मोक्ष) मेळोवपा खातीर यत्न करता. ती मोक्ष आनी मुक्ती/मोक्ष मेळोवपाचे दिकेन मनीस तीर्थयात्रा, दानधर्म, बलिदान, धर्मीक विधी अशे वेगवेगळे साधन आपणायतात.

तर प्रस्न असो: मनीस हीं कामां करून मुक्ती/मोक्ष मेळोवंक शकता हाची आमी खात्री आनी विस्वास दवरतात काय?

मनीस – जल्मान & कर्तुबान पापी

एकूय धर्मी ना, एकूय ना. देवाक समजून घेवपी वा सोदपी कोणूच ना. नर्सरी रायमांत “जॉनी, जॉनी. हय पापा. साकर खावप? ना पापा”, जॉनीक साकर चोरपाक वा फट उलोवपाक कोणेंच शिकयलें ना. जॉनीन फकत चोरीच न्हय तर साकर खावपा विशीं फट उलयली. मनीस पातक करता म्हणून न्हय, पूण तो स्वभावान पापी आशिल्ल्यान. पापाचीं कृत्यां केल्यार तो पातकाचो गुलाम जाता. मनशाचें काळीज सगळ्या वस्तूं परस फटोवपी आनी निराशेन वायट आसता. काळजा थावन वायट विचार येतात-खून, व्यभिचार, लैंगीक अनैतिकता, चोरी, खोटी गवाय, निंदा आनी हीं मनशाक अशुध्द करतात.

एक न्यायालय एका मनशाक चोर म्हणटा, कारण ताणें ही लुटमार करपाची कृती केल्या. प्रत्यक्षांत तो मनीस स्वभावान चोर आशिल्ल्यान चोरी केली.

पाप आनी ख्यास्त हांचो भार:

पापान मनशाक देवा पासून पयस केला. पापाक लागून देव आनी मनशा मदीं दुस्मानकाय निर्माण जाल्या. पातकान मनशाकय धर्मीक आनी पवित्र देवाच्या रागाक अधीन केला. मनीस जें दरेक पातक करता तें प्रत्यक्षांत देवा आड जाल्लें पाप. सगळ्या भारांत पातकाचो भार सगळ्यांत व्हडलो. पातकाची ख्यास्त सुटपा खातीर मनीस वेगवेगळ्या मार्गांचो आदार घेता. पातकाचें पगार म्हळ्यार मरण. मनशाक फकत एकदांच मरण येवपाचें नियत आसा, ताचे उपरांत व्हड न्याय. मनशाच्या मरणा उपरांत ताची कूड ज्या धुळिंतल्यान तयार जाल्ली थंय परतून येता आनी ताचो आत्मो देवा कडेन परत येता, योग्य न्याया खातीर.

धर्म मनशाक वाचवंक शकता?

मनीस आपल्या पातकाच्या भारांतल्यान सुटका मेळोवपाखातीर आनी मुख्ति/मोक्ष मेळोवपाखातीर बऱ्या कर्तुबांचो, दानधर्माचो आनी धर्मीक कृत्यांचो आदार घेता. पूण, हीं सगळीं मनशाक देवाच्या नितीमत्वाच्या न्याया थावन वाटावंक शकनात.

देखीक: कल्पना करात, एक मनीस घृणास्पद गुन्यांवांनी दोशी थारलो, न्यायालयांत उबो रावून न्यायाधीशाक म्हणटा “भुरगेपणा सावन हांव बरो मनीस, हांव फट उलयलो ना आनी कसलोच व्यभिचार केलो ना, हांव जायतीं बरीं आनी धर्मार्थ कर्तुबां करतां” हें . त्या मनशान केल्ल्या बऱ्या वावराचेर आदारून आतां न्यायाधीश त्या मनशाच्या घृणास्पद गुन्यांवांक माफ करतलो अशें तुमकां दिसता? खात्रीन, तो करचो ना.

पाप नांवाच्या गाळांत अडकल्लो मनीस, स्वताक सोडवंक शकना. तेच प्रमाण धर्म, कायदो, बरी शिकवण आनी उपदेश मनशाक त्या पातकाच्या गाळांतल्यान सोडवंक शकना. मनशाक एक तारणहार जाय!!

देवाची मजत

ह्या संसारांतलो दर एक मनीस पातकांत जल्मल्लो, पातकांत जियेता आनी पातकांत मरता. कोणूच आपल्या शेजाऱ्याक खंयच्याच मार्गान सोडवंक शकना. कोणूच दुसऱ्याचो जीव सोडोवंक शकना वा दुसऱ्या वतीन देवाक दंड दिवंक शकना. जिवाचें खंडणीचें मोल चड आसता. मनशाक सदां खातीर जियेवंक जाय आनी क्षय पळोवचें न्हय अशें सोडून दिवपाक खंयचेंय फारीकपण केन्नाच पुरो जायना.

कुड्डो दुसऱ्या कुड्ड्याक व्हरूंक शकना. तशेंच ह्या संवसारांतले गुरू, गुरू, उपदेशक आनी व्हड मनीस, जे स्वता पातकांत जल्मतात, पातकांत जियेतात आनी पातकांत मरतात, ते दुसऱ्यांक पातकाच्या चपक्यांतल्यान वाटावंक शकनात. मनशाच्या सोडवणूक आनी मुक्ती/मोक्षाचो खर्च इतलो चड आसता, की तो कोणाकूच दिवंक मेळना.

पूण, मोगाळ, दयाळ आनी दयाळ देवाक मनशाक पातकांतल्यान सोडवपाची आनी ताका सासणाच्या नरकांतल्यान वाटावपाची सुरवाती सावन सदांच सासणाची येवजण आशिल्ली. नीत आनी न्यायाचेर बसून आशिल्ल्या देवान मनशाचेर राज्य करपी पातकाची निंदा करून पातकाचेर आपलो राग पुराय करप गरजेचें.

सगळ्या मनीसजातीच्या पातकांचो भार सोंसपाक शकता असो नितीमान मनीस देवा कडेन मेळ्ळो ना. मनशाकुळाक पातकांतल्यान सोडवपाचें सोडवणूक मोल खंयच्याच मनशाक दिवंक शकलें ना. मागीर देवान स्वता मनशाचें रूप घेवन धर्तरेचेर देंवून पातकमुक्त जिवीत जगप आनी मनशाच्या पातकांचो भार स्वताचेर घेवप गरजेचें जालें.

देव

देव कोण? तो कसो दिसता? ताचे गुणधर्म कितें? ताचे सृश्टींतल्यान (अगणित नखेत्रां आनी विशाल विश्व) ताचो दैवी स्वभाव, सासणाची शक्त आनी अदृश्य गुणधर्म आमी जाणून घेवंक शकतात. देव हो ह्या सगळ्या विश्वाचो निर्मातो. हाचेवयल्यान सृश्टीकर्तो सृश्टीपरस वेगळो अशें आमकां कळटा. सगळ्या सिंहासनांतल्यान सगळ्यांत उंचेलो आनी विश्वांत आस्पाव जावंक शकना असो देव मनशाच्या हातान कोरांतिल्ल्या देवळांनी रावपाक बंद करूं येता? वा ताका मनशाच्या हातान तयार केल्ली वस्तू करूं येता? देव हो आध्यात्मिक प्राणी न्हय?

देव एक जीव आसूंक फावना, जो जिवीत आसा, जो पळोवंक शकता, जो उलोवंक शकता आनी जो आपल्या भुरग्यांचीं मागणें आयकूंक शकता? राग, कामवासना, अभिमान, मत्सर हीं मनशाचीं खाशेलपणां. देव मनशा परस वासना, राग, अभिमान आनी मत्सर हांचे परस चड आसूंक फावना आनी ताचे बदलाक नीतिमत्व, पवित्रताय, सत्य आनी मोग दाखोवपी कांच आसूंक फावना? देव हो सर्वोच्च, सार्वभौम, सर्वशक्तिमान, सगळ्यांत बळिश्ट, सगळें जाणून घेवपी आनी शाश्वत - जो आरंभ आनी शेवट – स्वता अस्तित्वांत आशिल्लो आसूंक फावना.

खात्रीन, दयाळ देवान आपल्या भुरग्यांच्या सोडवणे खातीर आनी मुक्ती/मोक्षे खातीर कितें तरी केल्लें आसतलें. आमच्या सगळ्यांच्या कुडी खातीर एकूच पृथ्वीवयलो बापूय आशिल्ल्यान, देव हो आमच्या आत्म्यांचो एकलोच बापूय.

ख्रिस्ताचें सोडवणदार काम.

मनशाक ताच्या उल्लंघनांक, अधर्माक आनी पातकांक लागून साखळी घालून सासणाच्या नरक-अग्न्यांत ओडून व्हरताले. मनशाकुळाच्या पातकांचो भार सोंसपाक, जिविताचें सोडवणूक मोल फारीक करपाक आनी मनशाकुळाक पातकाच्या चपक्यांतल्यान मुक्त करपाक शकता असो पाप नाशिल्लो मनीस धर्तरेचेर नाशिल्लो. देखून देवांचो देव, पवित्र आत्म्यान, २००० वर्सां आदीं, कुमारी मरियम्माक जल्मल्लो आनी ताका जेजू क्रिस्त अशें नांव दिलें. हो जेजू क्रिस्त थारायिल्ल्या वेळार पातकांच्या प्रायश्चिताक सगळ्या मनशां वतीन मरपाक जल्मल्लो.

जेजू पातक नासतना जल्मल्लो. साडेतीस वर्सां ताणें ह्या धर्तरेचेर पातकमुक्त जिवीत जगलें आनी तातूंत पातक आसा हें कोणूच स्थापन करूंक शकलो ना. मनशाच्या रुपान जल्मल्लो, स्वताक कसलीच नामना नाशिल्लो आनी दासाचें रूप घेतिल्लो तो सर्वशक्तिमान प्रभु देव. तो देव जावन, मरणाच्या पांवड्यार, खुर्सार मरण येवपा मेरेन आज्ञाधारक जावन स्वताक नम्र केलो.

जेजू क्रिस्तांत देवाची सगळी पूर्णताय रावता. तो अदृश्य देवाची प्रतिमा, सगळ्या सृश्टीचेर पयलो जल्मल्लो. तो देवाच्या वैभवाची आनी ताच्या स्वभावाची अचूक छाप आनी तो आपल्या शक्तीच्या उतरान विश्वाक उबारता. जेजू क्रिस्त होच देव जाका आमच्या पात्कां माफ करपाचो अधिकार आसा. आमची उपासना घेवपाक तो पात्र आसा. ताका आपलो जीव सोडून दिवपाचो आनी तो परत घेवपाचो अधिकार आसा.

व्हड आनी परिपूर्ण बलिदान

रगत व्हांवल्यार पातकांचें प्रायश्चित जायना अशें मानतात. संवसारभरांतल्या जायत्या पुर्विल्ल्या धर्मांतल्यान आमकां हें खबर आसा, जे यज्ञ करतात. हे सगळे बळी येवपाच्या व्हडल्या कायम बळीची तात्पुरती पूर्वछाया आशिल्ले - कारण बैल आनी बोकड्यांच्या रगतान पातक काडप अशक्य आसा. बैल आनी बोकड्यांचे हे बळी मनीसजातीच्या सोडवणे खातीर ताचें रगत व्हांवून खुर्सार देवाच्या बळीचें प्रतिकात्मक प्रतिनिधित्व आशिल्लें.

जेजू क्रिस्त तुमचेर खूब मोग करता. ताणें तुजेर मोग केलो आनी तुजी सुवात खुर्सार घेतली आनी प्रायश्चित म्हूण आपलें रगत ओडलें आनी तुज्या वतीन तुजीं पात्कां, अधर्म, उल्लंघन आनी शाप घेवन गेलो. जेजू क्रिस्ताचें रगत आमकां दर एका पातकांतल्यान निवळ करता आनी आमकां पवित्र करता.

खुर्सार सोडवणदार काम

खात्रीन जेजू क्रिस्तान आमचीं दुयेंसां, दुबळेपण आनी दुयेंसां खुर्सार व्हरलीं. ताणें आमचीं दुख्खां खुर्सार सोंसलीं. आमच्या पातकांक लागून तो जखमी जालो आनी आमच्या अधर्मा खातीर तो कुसकुसलो.

आमकां शांती हाडपी ख्यास्त ताचेर आशिल्ली. ताच्या जखमांनी आमी बरे जातात. आमच्या सगळ्यांचें अधर्म जेजूचेर घाल्लें. ताचेर जुलूम आनी त्रास जालो, तरी ताणें तोंड उगडलें ना. ताका कोंब्या भशेन कत्तल करपाक व्हरून, मेंढरा भशेन तिच्या कातरप्यां मुखार ओगी रावलो. जुलूम आनी न्यायान ताका आमच्या पात्कां खातीर खुर्सार मारपाक व्हरून व्हेलो. ताणें स्वताक पातकाची अर्पण म्हूण सोंपयतना दिली.

तुमकां भलायकी आनी बरेपण हाडपाक तो जखमी जालो. तुका समृद्ध करपाक तो गरीब जालो. तुमकां मोक्ष आनी नीतिमत्व न्हेसपाक तो खुर्सार नग्न जालो. तुमकां देवाचें नितीमान करपाक तो पातक जालो. तुका धन्य दवरपाक तो शाप जालो.

जेजू ह्या नांवाचो अर्थ तारणहार. ताका अद्भुत सल्लागार, पराक्रमी देव, सासणाचो बापूय, शांतीचो राजकुंवर अशें म्हण्टात. ताका सगळ्या तरांनी प्रलोभन घेतलो, जशें आमी आसात आनी तरी ताणें पातक केलें ना. देखून तो आमकां दरेक गरजेंत आनी प्रलोभनांत आदार करपाक सक्षम आसा.

ताचे कडेन कांयच अशक्य ना. ताका सगळें परतून मेळोवंक आनी दुरुस्त करपाक मेळटा. जेजूच्या नांवान राक्षस पळून वतात. तुमचीं सगळीं परिस्थिती ताका खबर आसा. तुमी ताका सोदतात आनी ताचेर विस्वास दवरल्यार तो तुमकां खात्रीन आदार करतलो. ताका माफ करुंक जायना अशें पाप ना. तो तुमची अपराधाची भावना आनी भार काडून उडोवंक शकता आनी तुमकां बऱ्या विवेकाचो आशीर्वाद दिवंक शकता. जेजूक बरे करुंक जायना अशें दुयेंस वा दुयेंस ना. फकत आपल्या उलोवपाच्या उतरांनी पुराय विश्व तयार केल्लो देव जेजू, तुमी भोगतात त्या दर एका उध्वस्त, उध्वस्त आनी निराश परिस्थितींतल्यान तुमकां सोडवंक शकता हें खात्रीचें.

रिती कबर

जेजू क्रिस्तान तुज्या खातीर आपलें रगत व्हांवलें आनी खुर्सार मेलो. ताका पुरलो, आनी तिसऱ्या दिसा पातक, मरण, अथांग, काळखांतल्या शक्तीं आनी रियासतांक हारोवन जैतिवंतपणान जिवंत जालो आनी जाण्ट्या मनशाच्या कुसकुसल्ल्या स्वभावाक मरण आयलें.

मनशाकुळाच्या इतिहासांत जेजूच एकल्याची कबर रिती आसा. पवित्रतेच्या आत्म्या प्रमाण ताका बळग्यान देवाचो पूत म्हूण जाहीर केला. ताका ताच्या सत्तेंत दवरप अशक्य आशिल्ल्यान देवान ताका मेल्ल्यांतल्यान जिवंत केलो, मरणाच्या वेदनेक निमाणो पांवडो दिलो.

फकत जेजू कित्याक

- जेजूचो जल्म आनी जिवीत पातक नाशिल्लें.
- आमच्या पात्कां माफ करपाचो अधिकार जेजूक आसा.
- जेजू उपासना घेवंक सक्षम आनी पात्र आसा.
- जेजू पवित्र आसा अशी गवाय राक्षसांनी लेगीत दिली.
- संवसाराच्या सोडवणदारा विशीं पवित्र शास्त्रांत बरयल्लीं 300 वयर भाकीत, जेजूंत पुराय जातात.
- जेजू एकलोच (देव & मनीस) जो मनीसजातीच्या मोक्षा खातीर पातकांच्या सोडवणे खातीर मेलो.
- जेजूंत देवतेची सगळी पूर्णताय कुडीच्या रुपांत रावता.
- जेजून म्हणलें, “हांव वाट, आनी सत्य, आनी जिवीत, आनी म्हजे वरवीं सोडल्यार कोणाक मोक्ष मेळूंक शकना”.
- इतिहासांतलो जेजू हो मुखेल व्यक्ती. ताचें जिवीत परीकथा न्हय. ताचो जल्म हो संदर्भात्मक स्थळ आनी इतिहासाचो आदार, इ.स.प आनी इ.स.
- ताच्या मोगान, क्षमाशील स्वभावान आनी शिकवणेन जायत्या जाणांच्या जिवितांत बदल केला – पातककारांचें लेगीत. (तुमच्या दुस्मानाचो मोग कर, तुका त्रास दिवपी लोकां खातीर मागणें कर, तुका मारपी लोकांक तुजो दुसरो गाल अर्पण कर – हीं ताचीं कांय शिकवणीं चड करून उद्धृत करतात)
- जेजू हो एकूच मनीस जाची कबर रिती आसा. हाका लागून ताचेर विस्वास दवरपी लोकांकय मरणाच्या चपक्यांतल्यान आनी अथांगांतल्यान सोडोवन तांकां उबो करूं येता अशी आस्त आमकां मेळटा.

सगळ्यांक येवकार आसा

जेजून म्हणलें:

- “थकलेले आनी भार आशिल्ले सगळे म्हजे कडेन येयात आनी हांव तुमकां विसव दितलों”
- “कोणाक तान लागल्या जाल्यार ताणें म्हजे कडेन येवन पियेवंक दिवचें. जो कोण म्हजेर विस्वास दवरता, ताच्या भितरल्यान, तो जिव्या उदकाचीं न्हंयो व्हांवतली.”
- “म्हज्या कडेन येवपी कोणाकूय हांव नक्कीच भायर काडचो ना.”
- “हे सगळे पृथ्वीचे लोक, म्हजे कडेन वळून वाचात.”
- “हांव संवसारांत आयिल्लो संवसाराची न्याय करपाक न्हय, पूण संवसाराक वाचवपाक आयलां.”
- “जो म्हजें उतर आयकता आनी म्हजेर विस्वास दवरता ताका सासणाचें जिवीत मेळटा; ताचो न्याय जावचो ना आनी तो मरणांतल्यान जिणेंत वचतलो.”
- “आवय आपल्या अर्भक भुरग्याक विसरली तरी हांव तुका विसरचो ना. पळय, तुका हाताच्या तळव्यार कोरांतून काडला.”

- “भियेवंक नाकात; हांव तुजो देव. निराश जावंक नाकात. हांव तुका बळगें दितलों. तुका आदार करपी हांव.”

वाचवंक हांव कितें करचें:

सासणाच्या नरकाच्या ख्यास्तींतल्यान वाटावपा खातीर तुमी तुमच्या काळजाचेर विस्वास दवरचो आनी:

- तुमी पापी आसात आनी तुमी पातक केल्यात हें मान्य करात आनी कबूल करात, फकत तुमच्या विचारांनी न्हय, तर तुमच्या उतरांनी आनी कर्तुबांनीय.
 - तुमकां मुक्ती/मोक्ष दिवंक शकता असो सोडवणदार जाय हें जाणून घेयात.
 - जेजू क्रिस्त तुमचो वैयक्तीक सोडवणदार आनी जेजू तुमचो प्रभु अशें तोंडान मान्य करात
 - जेजून आपलें रगत व्हांवलें आनी तुमच्या पातकांच्या प्रायश्चिताक लागून खुर्सार मेलो अशें तुमच्या काळजांत विस्वास दवरात. जेजू तुमचे खातीर मेलो आनी ताका पुरलो अशें मानात. तिसऱ्या दिसा तो थडग्यांतल्यान उठलो आनी मरण ताका आडावंक शकलो ना असो विस्वास दवरात.
- ताका मेळिल्ल्यांक तो देवाचीं भुरगीं जावपाचो अधिकार दिता.

ही संद चुकोवची न्हय

दर एका मनशाक एक पावटीं मरण येवंक आनी ताचे उपरांत जेजूच्या धव्या सिंहासना मुखार उबो रावून ताचो नितीमान न्याय मेळोवंक नेमला. जो कोण जेजू क्रिस्ताक आपलो वैयक्तीक सोडवणदार म्हूण स्वीकारता आनी पातकांची माफी मेळयता, तो जेजू वांगडा सदांकाळ रावपाक सासणाचें जिवीत मेळयतलो.

देव नितीमान आशिल्ल्यान, पातक ख्यास्त नासतना सोडूंक शकना. ज्या लोकांचें नांव देवाच्या जिविताच्या पुस्तकांत नाशिल्लें तांकां उज्याच्या तळ्यांत उडयतात अशें बायबलांत स्पश्टपणान सांगलां. सासणाच्या नरकासूराची ख्यास्त सोंसपाक सामकी कठीण. ज्वाला थांबना आनी किडो मरना अशी सुवात. जेजू क्रिस्तान आमच्या पातकांचें फारीकपण पयलींच केलां आनी ताका आमचीं पात्कां स्वताचेर (आमचो सोडवणदार) घेतिल्लो म्हूण ताका मान्य करून आमी ह्या न्याया पासून सुटूंक शकतात. ताचे खातीर परतून वा स्वता फारीक करपाची गरज ना. तुमचो पातकाचो भार जेजूचेर घालचो.

मोक्षाचो दीस आतां

आतां संद मेळपाचो खीण. आयज तुमकां मुक्ती/मोक्ष मेळोवपाची संद मेळ्ळ्या. फाल्यां तुमकां कितें घडटा तें तुमकां खबर ना. तूं आनी हांव फकत एक वाफ जी थोडो वेळ दिसता, आनी मागीर ना जाता. फुडार अनिश्चीत आसा. ही पुस्तिका तुमच्या हातांत आयल्या हें फकत योगायोगाचें न्हय. जेजू क्रिस्त

तुमचेर खूब मोग करता. जेजू तुमकां मोगान आपल्या राज्यांत आपयता. कृपा करून ताका न्हयकार दिवचो न्हय. कृपा करून ताचो मोग न्हयकारूं नाकात.

तो तुमचे वटेन आपले पवित्र हात वाडयता. खुर्सार आपलें रगत व्हांवून आनी तुमचे खातीर आपलो जीव दिवन तुमकां वाचयल्लो जेजू क्रिस्त तुमच्या सगळ्या गरजांचो सहजपणान पुरवण करूंक शकता. जेजू तुमकां मजत करूंक शकता (ताका तांक आसा). जेजू तुमच्या कुटुंबाक आदार दिवंक शकता आनी राखूंक शकता. जेजू तुमकां बरे करूंक शकता. जेजू तुमकां बऱ्या गजालींनी समाधान दिवंक शकता.

जेजू तुमकां वाचवंक शकता. जेजू उबो रावून तुज्या काळजाच्या दारांत ठोकून आसा. दार उगडून ताका भितर आपोवचे नात? ताका भितर येवन तुज्या वांगडा जेवपाची इत्सा आसा.

टिप: तुमकां जेजू विशीं चड जाणून घेवपाची इत्सा आसल्यार, उपकार करून गूगल प्ले स्टोरांतल्यान बायबल ॲप डाउनलोड करात आनी बायबल वाचात. बायबल वाचून तुमी जेजू क्रिस्ताचो मोग अणभवूंक शकतात.